

GÖYƏRÇİN

№ 2. 1998

ISSN-0207-4710

QAR ÜSTÜNDƏ YAZILAR

Qar üstünə baxın bir,
Heyvanların rəddi var.
Bir-birinə bənzəmir,
Hərənin öz xətti var.
Oxu gör nə yazıblar,
Hünərin çatır, buyur!
Əsl ovçu onları
Asanlıqla oxuyur.

QIŞIN SOVQATI

Qışam, qar ələyirəm
Diqqətlə bax bir göyə,
Mən gələndə ağaclar,
Kollar gedir mürgüyə.
Yuxulamış torpağın
Nəyinə gerekdi su?-
Buludların zəhməti
Niyə havayı olsun?
Ona görə yağışı
Döndərirəm mən qara.
Üst-üstə qalaqlayıb
Saxlayıram bahara.

QARIN KÖMƏYİ

Ovçu əlində tüfəng
Ağ kəkliyi izlədi.
Qəflətən qar ələnilib
Yazıq quşu gizlədi.
Dağlar-düzlər çevrilib
Ağ kəkliyə döndülər.
Ovçular kor-peşiman
Evlərinə döndülər.

DOVLA

Qışın bu vədəsində
Hardandı bu çiçəklik?
Çəmən bilib dovlanın
Yanına qaçma, kəklik.
Qayıt, o çəmən deyil,
Ovçu quran dovladı.
Sözə baxmayıb getdin,
O da səni ovladı...

